

Küçük Zebranın Fil Arkadaşı

Jane MEADOW

Küçük Zebranın Fil Arkadaşı

Jane MEADOW

Geniř, güneřli ayırlarda kk bir zebra annesinin yanında duruyordu. Tyleri yumuřak krem beyazıydı ve zerinde belirgin siyah izgiler vardı; byk kulakları her sesle kıpırdıyordu. Bir n bacağında basit, rgl bir ot bilezik vardı. Keře ıkmak istiyordu ama incecik bacakları titriyordu. "Ya kaybolursam?" diye fısıldadı.

Tam o sırada genç bir fil yavrusu pat pat yürüyerek yanlarına geldi. Yuvarlak ve griydi, kocaman sarkık kulakları vardı ve bir ayak bileğine küçük kırmızı bir bez şerit bağlanmıştı. "Merhaba!" diye yumuşakça böğürdü. "Birlikte keşfe çıkacak birini arıyorum. Gelmek ister misin?" Küçük zebra kocaman kahverengi gözlerini kırpıştırdı. "Ben mi? Ama ben pek cesur değilim," dedi.

Fil yavrusu gülümsedi. "Sorun deęil. Ben de bazen korkarım. Birlikte cesur olabiliriz!" Kısa hortumunu uzattı. Küçük zebra filin parlak kara gözlerine baktı ve içinde küçücük bir cesaret kıvılcımı hissetti. "Tamam," dedi ve yürümeye başladılar. Önlerinde çayırlar uzanıyordu; uzun otlar ve sallanan çiçeklerle doluydu.

Kısa süre sonra sığ bir dereye geldiler. Su, yumuşak taşların üzerinden fokurduyordu ve küçük zebra hemen durdu. "Derin görünüyor," diye endişelendi, minik toynakları yere vuruyordu. "Adım adım deneyelim," dedi fil yavrusu. "Beni izle." Sağlam, yuvarlak bir bacağına suya soktu. "Gördün mü? Sadece parmaklarıma kadar!"

Küçük zebra derin bir nefes aldı. Bir toynağını suya soktu, sonra diğerini. Su serin ve yumuşaktı. "Harika gidiyorsun!" diye tezahürat yaptı fil yavrusu. Zebranın büyük kulakları dikleşti. Küçük bir sıçrayışla dereden geçti. "Başardım!" diye güldü. Ot bileziği ıslanmıştı ama hiç aldırmadı.

Karşı tarafta çayırlar yeni ve yabancıydı. Uzun otlar fısıldıyor, tuhaf böcekler vızıldıyordu. Küçük zebra arkadaşına sokuldu. "Ya korkutucu bir şey saklanıyorsa?" diye sordu. Fil yavrusu hortumunu nazikçe zebranın sırtına doladı. "Ben tam buradayım," dedi. "Birlikte bakalım."

Yan yana, adım adım keşfettiler. Fil yavrusu zebraya kuş şarkılarını nasıl dinleyeceğini ve tatlı yoncaların kokusunu nasıl alacağını gösterdi. Küçük zebra yavaş yavaş rahatladı. "Bu çok eğlenceli!" dedi. Yürürken kısa, dik yelesi zıplıyordu. Hatta yumuşak otlarla kaplı bir bölgede öncülük bile yaptı.

Sonra ilkinden daha geniş bir dereye daha geldiler. Küçük zebranın kalbi hızlı hızlı çarpıyordu. "Bunu geçemem," dedi. "Çok büyük." Fil yavrusu yanına sokuldu. "İlk dereyi hatırlıyor musun? Korkmuştun ama geçmiştin. Birer birer adım deneyelim. Ben hemen yanında olacağım." Zebra suya baktı ve yavaşça başını salladı.

Önce fil yavrusu geçti, yuvarlak bacakları hafifçe su sıçratıyordu. "Gördün mü? Dibi düz," dedi. Küçük zebra arkadaşının suda sallanan kırmızı ayak bileği bandını izledi. Bir adım attı. Sonra bir adım daha. İncecik bacakları titriyordu ama devam etti. "Ne kadar cesursun!" diye seslendi fil yavrusu. Zebra titrek bir gülümsemeyle gülümsedi.

Yolun yarısında küçük zebra ıslak bir taşa kaydı. Nefesi kesildi ve donakaldı. "Sıkıştım!" diye bağırdı. Fil yavrusu hemen geri döndü. "Seni tuttum," dedi. Hortumunu uzattı ve zebra ona tutundu. Birlikte dikkatlice diğer kıyıya geçtiler. "Birlikte başardık," dedi fil yavrusu. Zebra kendini sıcacık ve güvende hissetti.

Ondan sonra küçük zebra daha dik durdu. Kocaman kahverengi gözleri parlıyordu. "Biliyor musun," dedi, "sanırım giderek cesaretleniyorum." Fil yavrusu kocaman sarkık kulaklarını sevinçle çırpı. "Sen zaten hep cesurdun," dedi. "Sadece bunu sana hatırlatacak bir arkadaşına ihtiyacın vardı." Çayırlarda yürümeye devam ettiler ve zebra hiç utangaç hissetmedi.

Otlu bir tepe buldular ve zirvesine tırmandılar. Oradan derelerin gümüş şeritler gibi kıvrıldığını görebiliyorlardı. "Ne kadar yol geldiğimize bak!" dedi küçük zebra. Ot bileziğine dokundu ve gülümsedi. "Eskiden her şeyden korkardım. Şimdi daha çok keşfetmek istiyorum!" Fil yavrusu mutlu bir melodi böğürdü.

Güneş batmaya başladı, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyadı. "Eve dönmeliyiz," dedi fil yavrusu. "Ama yarın yine gelebiliriz." Küçük zebra başını salladı. "Ya ondan sonraki gün?" diye sordu. "Ya ondan sonraki gün de!" diye güldü fil yavrusu. Birlikte geri yürüdüler, dereleri kolay adımlarla geçtiler.

Sürüye döndüklerinde küçük zebranın annesi onu burnuyla sevdi. "Farklı görünüyorsun," dedi. "Daha uzun görünüyorsun." Küçük zebra gülümsedi. "Bir can arkadaş edindim," dedi. "Ve o bana cesur olmayı öğretti." Fil yavrusu utangaç bir böğürtü çıkardı. "O da bana yardım etti," dedi. "Keşfetmek iki kişiyle daha eğlenceli."

O gece küçük zebra yıldızların altında yattı. Sığ dereleri ve geniş çayırları düşündü. Arkadaşının cesaret veren sesini ve ayak bileğindeki kırmızı bandı düşündü. "Yarını sabırsızlıkla bekliyorum," diye fısıldadı. Ot bileziği ona küçücük bir madalya gibi geldi. Gözlerini kapattı ve gülümseyerek uyudu.

Ve o günden sonra küçük zebra ile fil yavrusu birlikte keşfe çıktılar. Birçok dere geçtiler ve birçok çayırda dolaştılar. Zebra bazen hâlâ korkuyordu ama arkadaşı her zaman yanındaydı. Ve öğrendi ki yanında iyi bir arkadaşın olunca her yeni macera daha kolay ve çok daha eğlenceli olur.